

Polh zaspi skoro redno že v oktobru ali začetkom novembra in se prebudi naslednjega leta šele v aprilu. V poletnih mesecih pa živi tako bolj kakor baje Turki meseca ramazana. Tega meseca imajo namreč Turki »veliki« post. Podnevi počivajo, ponoči pa jedo in pijejo. Polh se pa tudi med dnevom skriva, na noč pa oživi in si išče hrane.

Kljub temu pa, da je polh tak zaspanec, ga moramo vendar obsoditi kot velikega škodljivca. Na svojih ponočnih pohodih z veliko požrešnostjo tare orehe, obira sadje, lešnike, zrnje, tudi jajc se ne brani in celo mladim ptičkom ne prizanaša.

Polh živi najrajši po bukovih in hrastovih gozdih. Tu se rodé tudi njegovi mladiči. Navadno se jih poleže 3–6. Jeseni je pa polh najbolj rejen, in takrat ga ljudje tudi pridno preganjajo in lové. Kako se pa to godi, nam je jako natančno popisal naš slavní pripovedovalec Josip Jurčič že kot sedmošolec v »Slov. Glasniku« leta 1864.: »Jesenska noč med slovenskimi polharji«, in nam tako to delo prihranil. Sicer si pa ta posel tudi lahko ogledate na naši sliki, ki je delo rajnkega našega slavnega slikarja Jurija Šubica.

Polhovo meso je bilo zelo priljubljeno že starim Rimljanom. Imeli so kar nalašč zato pripravljene kraje, kjer so polhe redili in mastili. No, tudi naš rod se polhovega mesa ne brani.

Mogoče so vam znane tudi polhovke. To so kape, narejene oziroma sešite iz polhovitih kožic. Iz teh kožic lahko spoznate tudi barvo polhovega kožuha. Včasih so ljudje take kape prav zelo nosili. Bilo je to blago poceni in trpežno. Dandanes pa ljudje rajši nosijo drago plačano, pa dosti slabše tuje blago. So pač časi, ko nam je vse domače slabovredno.

Svjatoslav:

Tiho, dragi...

*Tiho, dragi, tukaj spi muj reoni brat!
Padel je na cesii D bolnem šumu
in srce mu je izkruaoelo.
V rokah nosil božje je razpelo.*

*Tiho, drugi, tukaj spi moj reoni brat!
Padel je z Gospodooim imenom o ustih,
do zvezdâ se razžarel oisoko
in za. SIODO podal nam blede roko.*

*Tiho, dragi, tukaj spi moj revni brat!
Ko angel bo poklical k solncu speče,
vsial bo miad, svetel kot božji sin,
ostal bo v zarjo, D luč neskončne sreče.*

g

